

Zondag 7 februari, de Vijfde zondag na Epifanie.

We lezen in ieder geval Exodus 2:1-10. (En misschien ook wel hoofdstuk 1 want collega Ab Haaima mailde mij dat hij in de verkondiging van afgelopen zondag niet zoveel aandacht zou geven aan Exodus 1). Genesis eindigt met de dood van Jozef. "Hij werd gebalsemd en in een sarcofaag gelegd, in Egypte." Dat is de laatste zin. De vraag is dus: Is er leven na de dood? En als je de eerste hoofdstukken leest dan lijkt het antwoord nee te zijn. Maar we hebben dan ook nog maar een paar hoofdstukken gelezen. Maar zelfs als je dat zorgvuldig doet kom je al sporen van een ander antwoord tegen. Tegen de macht van de dood in, tegen een machinerie van macht en terreur, zie je toch een andere macht heel voorzichtig, maar ook heel nadrukkelijk de kop op steken. Als je goed kijkt en goed verstaat dan zie je dat het laatste woord niet is aan de dood, de duisternis en het tomeloze geweld.

Exodus een prachtig boek, onvoorstelbaar actueel. En vooral een boek dat je al lezend de hoop doet hervinden, wat ook zal blijken uit de column die Leen den Boer leest. We zullen het, hoop ik, zondag met elkaar beleven.

Pastoraat.

In de wijze waarop het pastoraat in onze wijkgemeente georganiseerd is speelt de contactpersoon een heel belangrijke rol. Daar begint het, zou je kunnen zeggen. Met de keuze voor deze vorm kiezen we er voor dat iedereen een paar maal per jaar namens de gemeente bezocht wordt, al is het maar bij het overhandigen van de wijkbrief. Ondertussen zijn er voor de deze functie in de verschillende secties 24 vacatures. De pogingen om die te vervullen zijn nauwelijks geslaagd. Slechts vier gemeenteleden hebben zich voor dit werk opgegeven. Vanavond (maandag 1 februari) staat het pastoraat als agendapunt opnieuw op de agenda van het Breed Moderamen. Moeten we verder op deze weg en opnieuw aan u vragen om de bestaande vacatures op te vullen? Of moeten we concluderen dat we als gemeente niet langer in staat zijn om op deze weg verder te gaan? U zult het horen. Maar het is ondertussen niet verkeerd als wij ondertussen van u ook horen hoe u hier over denkt .

Kring "Over gezond geloven en leven".

Vrijdag 12 februari is de volgende avond van de kring "Over gezond geloven en leven". Het is een ongebruikelijke datum zo midden in de maand, maar dat komt omdat de gebruikelijke avond in een vakantieweek valt. Dus houd deze datum alvast in de gaten en zet die in uw agenda.

Een hartelijke groet,

Jan de Geus.

Inzameling Oud Papier

A.s. zaterdag, 6 februari zullen de containers weer klaarstaan op het parkeerterrein tegenover het Kerkcentrum. U kunt daar uw papier en karton inleveren van 9.00 tot 11.30 uur. De opbrengst in december bedroeg € 221,05 over 7 ton. Omdat de papierprijs op dit moment laag is, hopen we weer op volle containers, zodat we toch aan een goede opbrengst komen. Onze mannen staan er klaar voor om veel in ontvangst te nemen!! In de maand december ontvingen we een totaalbedrag van € 190,- aan giften, geheel bestemd voor het Broodproject. Hiervoor onze hartelijke dank!

Koffie met koek : na het afleveren van het papier kunt u in de hal van de kerk weer terecht voor een praatje, onder het genot van een kopje koffie met koek (€ 1,-). Tevens worden er de mooie ansichtkaarten van Vlaardingen verkocht (€ 4,- voor 5 kaarten). De opbrengst hiervan is ook bestemd voor onze zustergemeente in Targa Mures. Tot ziens in ons "Roemenië-café".

De Roemenië-Werkgroep

Een hartelijke groet,
Ds. Hans Buurmeester

In memoriam Lambertus Pieter Spuybroek

Op 22 januari is overleden Lambertus Pieter Spuybroek. Hij woonde Holysingel 129 en werd 89 jaar. Bert Spuybroek was een bekende makelaar in Vlaardingen. Meer dan 70 jaar kende hij zijn zo geliefde vrouw Co toen ze vorig jaar februari overleed. Met haar kreeg hij vier kinderen. Tot hun grote verdriet ging dochter Coby haar ouders voor, ze moest de strijd tegen kanker opgeven. De grote vreugde in zijn leven waren de klein- en achterkleinkinderen. Had je het over hen, dan gingen zijn ogen stralen. Bert Spuybroek was een lieve, bescheiden en rustige man. En bovenal heel zorgzaam voor zijn gezin. Het was een man die graag de dingen op zijn manier wilde en hij had een groot gevoel voor humor. Wat hem kenmerkte was zijn geslotenheid. Het was moeilijk om echt dichtbij hem te komen. Er ging veel in hem om, maar slechts op zeldzame momenten liet hij daar iets van zien. Hij had een zeer broze gezondheid en niemand had dan ook verwacht dat hij zijn vrouw zou overleven, hijzelf ook niet. Hij werd zeer liefdevol verzorgd door de verpleging die dag en nacht in huis was. Ook de kinderen deden wat ze konden. Het laatste jaar was erg zwaar en meerdere keren dacht iedereen dat zijn einde nabij was. Steeds krabbelde hij weer op. Hij wilde graag naar zijn vrouw en dochter, van wie hij hoopte en geloofde dat ze een plekje voor hem vrij hielden bij God. Maar hij wilde ook graag bij zijn kinderen blijven. De maandag voor zijn overlijden was duidelijk dat hij er deze keer niet bovenop zou komen. Uiteindelijk is hij rustig ingeslapen. Tijdens de afscheidsdienst in de aula van Matrice op 27 januari hoorden we de woorden van psalm 139 en 1 Korintiërs 13:4-13. *“Heer u kent mij en doorgrondt mij”* werd verbonden aan *“maar straks zal ik volledig kennen zoal ik zelf gekend ben.”* Na de dienst is hij begraven op begraafplaats Holy. Dat Gods Liefde die nooit ophoudt de kinderen en (achter)kleinkinderen kracht zal geven.

Petra Nijboer